

6. januar 2022

TIL SKATTEMINISTEREN - RENTELOVFORSLAG J.NR. 2020-4493

Skatteministeren har sendt lovforslag i høring, der medfører en lavere forrentning ved refusionsansøgninger m.v. og fremrykning af rentestarttidspunkter, og som forventes at medføre et umiddelbart merprovenu på 325 mio. kr. om året, når alle forslagens delelementer er trådt fuldt i kraft.

Lovforslaget er motiveret med et ønske om at gøre op med nogle uhensigtsmæssige renteregler og for at skabe tillid til skattevæsenet.

1 "DEPONERINGS"-ORDNING, NÅR SKATTEYDER FÅR MEDHOLD

Når Skatteministeriet vælger at indbringe en afgørelse fra Landsskatteretten (eller skatteankenævn) for domstolene eller anke en dom, består der ikke noget aktuelt, betalbart krav mod skatteyder. Skattestyrelsen har i en række sager tilkendegivet, at der ikke er generel hjemmel til, at skatteyder kan foretage en frivillig deponering/indbetaling med forbehold eller lignende under retssagen. Dvs., at skatteyder – ifølge Skattestyrelsen – må tåle store rentetilskrivninger, hvis ministeriet senere får medhold i sagen.

I Retssikkerhedspakke V (Et opgør med urimelige skatteregler), som blev præsenteret under den forrige skatteminister, indgik, at en skatteyder, der havde fået medhold i Landsskatteretten, skulle have mulighed for at "deponere" et bestridt skattekrav, hvis sagen blev indbragt af Skatteministeriet for domstolene, eller hvis ministeriet ankede dom i en skattesag. Der var med den foreslåede ordning ikke tale om deponering i erkendelse af skyld, men frembringelse af klar hjemmel til, at skatteyder fik mulighed for at foretage en frivillig betaling for at undgå store rentetilskrivninger, hvis sagen måtte blive tabt ved domstolene.

En deponeringsordning nåede imidlertid aldrig at blive introduceret, inden den nuværende Regering trådte til kort tid efter, at Retssikkerhedspakke V blev præsenteret.

Har Skatteministeren haft lejlighed til at gøre sig overvejelser om en deponeringsordning, og vil ministeren overveje, om det foreliggende udkast til rentelovforslag kunne være egnet til at etablere en sådan deponeringsordning, hvis en deponeringsordning kræver en lovændring?

Til brug for ministerens overvejelser er ministeren så enig i, at hvis et selskab får medhold i Landsskatteretten men senere taber sagen ved domstolene efter indbringelse af Skatteministeriet, og sagen har været meget længe undervejs ved domstolene, så kan forrentningen blive signifikant?

Så vidt ses er det Skatteministeriets opfattelse, at forrentningen for visse krav sker efter principperne for skattekontoen og med rentes rente, jf. Optrækningslovens Kapitel 5. Højesteret har ikke taget stilling til dette, og der er en række væsentlige holdepunkter til støtte for simpel rente generelt.

Vil ministeren oplyse, i hvilke typer af skattesager herunder indenfor moms, told og afgifter, der – efter ministeriets opfattelse – skal ske forretning efter principperne for skattekontoen, herunder med rentes rente regnet fra skattemyndighedernes oprindelige påkrav, når en skatteyder har fået medhold i Landsskatteretten men senere taber sagen ved domstolene?

Kan ministeren bekræfte nedenstående ”årsrenter” for et skattekrav, der forrentes efter principperne for skattekontoen (p.t. 0,7% pr. måned) og rentes rente med en løbetid fra 1-10 år?

	år 1	år 2	år 3	år 4	år 5	år 6	år 7	år 8	år 9	år 10
	8,73%	9,49%	10,32%	11,22%	12,20%	13,27%	14,43%	15,69%	17,06%	18,55%
I alt	8,73%	18,22%	28,55%	39,77%	51,97%	65,24%	79,67%	95,36%	112,41%	130,96%

Kan ministeren samtidigt bekræfte, om renten – efter ministeriets opfattelse – i skattesager om selskabers selskabsskat udgør p.t. 0,7% pr. måned (8,4% p.a.) og beregnes som en simpel rente, dvs. ikke rentes rente, mens renten i f.eks. kildeskattesager også udgør 0,7% pr. måned men beregnes som rentes rente efter principperne for skattekontoen svarende til ovenstående tabel, dvs. en rente p.a., der væsentlig overstiger den simple rente, især når skattesagen trækker i langdrag?

Den uafværgelige renteesponering kan (uanset om der gælder simpel rente eller rentes rente) i sig selv tvinge skatteydere, der allerede har fået medhold, til at opgive skattesager, der føres på Skatteministeriets initiativ.

Mener ministeren, at en ”tvungen” forrentning (herunder efter principperne for skattekontoen med rentes renter) er fair og markedskonform og skaber tillid til skattevæsenet herunder i forhold til skatteyderens retssikkerhedsfølelse, når skatteyderen gerne vil indbetale (deponere) skattekravet for at undgå store rentetilskrivninger? Og mener ministeren, at der er tungtvejende grunde til, at nogle skattekrav forrentes med rentes rente i den periode skattesagen verserer, uanset at skatteyderen i perioden ikke er i mora?

Vil ministeren afslutningsvis og til sammenligning bekræfte, at procesrenter efter renteloven p.t. udgør 7,55% p.a. (0,63% pr. måned), og at der er tale om en simpel rente?

2 HENSTANDSORDNING

Der er en række væsentlige holdepunkter til støtte for, at der for så vidt angår krav på selskabsskat, som er omfattet af ligningsmæssig henstand i forbindelse med skattetvister, fortsat skal beregnes simpel rente, og at Skattestyrelsen mangler hjemmel til at betinge henstand af dag til dag-forrentning (rentes rente). Dette gælder, uanset om skatteyderen i sidste ende taber eller får hel eller delvis medhold. Højesteret har endnu ikke haft lejlighed til at tage stilling til dette spørgsmål.¹

¹ Se SR2021.189: Stine Andersen, Flemming N. Mortensen: FORRENTNING AF SKATTEKRAV UNDER LIGNINGSMÆSSIG HENSTAND

Er det ministerens opfattelse, at skattekrav herunder vedrørende selskabsskat, der er bevilliget henstand med, så længe et selskabs skattesag verserer, skal forrentes efter principperne for skattekontoen, dvs. p.t. 0,7% pr. måned med tillæg af rentes rente, hvis sagen tabes, eller er der efter ministerens opfattelse tale om en simpel rente?

Kan ministeren bekræfte, at skattegæld, der er overført til Gældsstyrelsen som følge af manglende indfrielse, forrentes med en simpel rente på p.t. 7,55% (0,63% pr. måned)?

Mener ministeren i bekræftende fald, at det er fair og skaber tillid til Skattevæsenet herunder i forhold til skattyderens retssikkerhedsfølelse, hvis skatteyderens henstandsrenter, påløbet mens en skattesag verserer, beregnes som en rentes rente, mens dårlige skattebetalere, der får overført deres skattegæld til Gældsstyrelsen, betaler en simpel rente, der tilmed er lavere?

Er ministeren indstillet på også at se på muligheden for at tilvejebringe klar hjemmel, således at der heller ikke skal betales rentes rente ved henstand i verserende skattesager?

Peter Rose Bjare
Partner